

Foto: Lotta Persdotter

Han har dirigerat på de stora scenerna

Publicerad: 9 september 2015

Författare: Hans Andersson

Han backar upp Volvon och parkerar. En tysk nummerplåt och bilden av en älg syns bak på bilen. Han kliver ur semesterklädd - i shorts och med en T-shirt med OS-ringarna och texten Beijing 2008. - Jag kom till Kina efter de olympiska spelen och jag åkte hem som gästprofessor. Per Borin är hemma i Lindesberg igen.

Per Borin är dirigent och sedan början av 2000-talet professor vid Musikhögskolan i tyska Stuttgart. Det var som sådan som han inom ramen för ett tysk-kinesiskt utbyte tillsammans med tyska kollegor var inbjuden till musikhögskolan i Xian - han satte upp Mozarts Trollflöjten.

- Det var tuffa veckor och jag hade noterat hålltider i partituret för att hålla koll på klockan för att synka med de kinesisksjungande sångarna, berättar Per Borin.

Han är tvåspråkig efter många års arbete i Tyskland. Det första jobbet han sökte där, och hade fått om det enbart kommit till hans musikaliska meriter, blev inte av – hans tyska räckte inte till. Men han åkte hem och pluggade tyska och sedan blev till uppdrag efter uppdrag. När han berättar är det engagerat och rikt på personer eller uppsättningar han arbetat med. Han gick tio år på Musikhögskolan i Stockholm. Det var studier i dirigering, körpedagogik, kyrkomusik... Han har arbetat med legendarer som kördirigenten Eric Ericson och med Herbert Blomstedt. I Tyskland har han arbetat i flera städer.

– Jag började 1996 som Generalmusikdirektor i Mecklenburg – Vorpommern i gamla svensktrakter, det som en gång var Östtyskland. Här var det en annan stil än i det Törnrosa-präglade Sverige. Jag var chefsdirigent för orkestern och operan. Sedan blev det samma position i Schleswig-Holstein i norra Tyskland och nu är jag professor på Musikhögskolan i Stuttgart, där vi har en egen liten rokokoteater, och jag är ansvarig för symfoniorkestern, operan och dirigentklassen, säger han. Det var ingen slump att jag hamnade i Tyskland.

För Per Borin var det viktigt att få jobb i Tyskland för att som han säger ”komma åt Bach, Bruckner, Brahms eller Mahler”. Att få leda orkestrar i verk av de stora mästarna. Men det han gärna berättar om var när han – ännu inte fyllda 30 år – ledde en motettkör i Stockholm, som tog hem det prestigefyllda priset i BBC-tävlingen ”Let the people sing” och gjorde det framför näsan på lärofadern Eric Ericson.

Ett par år senare gjorde han operadebut på Norrlandsoperan. Han har dirigerat på Stockholmsoperan, Folkoperan, Drottningholmsteatern, motettkörer i Stockholm, Kungliga Filharmoniska Kören, har gjort ett femtiotal radioinspelningar med körer, orkestrar och av operor. Han har arbetat med samtliga professionella orkestrar och körer i Sverige. Flera av hans elever har fått framträdande positioner i det europeiska musiklivet och 2010 fick Per Borin kunglig medalj för framstående insatser för det svenska musiklivet.

– När jag tittar på allt jag gjort, så kan man säga att jag tagit vara på livet yrkesmässigt. Jag kan tänka: ”Gud – har jag gjort allt det här?” Men 2002 klev jag ner från dirigentpulten och har nu en blandad tillvaro bl a som pedagog inom dirigering. Det kunde bli ett hundratal opera- och konsertföreställningar per år. Jag började få en del besvär med ryggen. Jag kände att jag gärna ville ha barn och året efter föddes min son, säger Per Borin.

En ung Per Borin som tidigt visade sitt musikaliska intresse och talang. Foto: Lotta Persdotter

Kanske hade livet kunnat ta en annan vändning för Per Borin. Han var intresserad av historia och sociala frågor och sökte till – men kom inte in på – biståndsarbetarutbildningen på Sandöskolan. Han hade också blivit antagen till tandläkarhögskolan, men bara några dagar innan studierna skulle börja, fick han erbjudande om ett musiklärarvikariat på Kristinaskolan och Björkbackaskolan. Han tackade ja och en lång musikkarriär tog sin början. Men det hade egentligen börjat innan.

– Jag var besatt av musik när jag bodde som tonåring på Björkhyttevägen. Jag kunde under en hel söndag lyssna på Beethovens alla symfonier – från 1 till 9. Men jag gillade också Beatles och Blood Sweat and Tears. Det var mycket folkmusik och det var Jan Johanssons Jazz på svenska.

När han tittar på gamla foton kommer minnena tillbaka. Han minns hur nervös hans mamma var, när han som 18-åring ledde körerna under julkonserter i kyrkan och det väckte förstås uppmärksamhet. Det höll han på med till 1974 när han flyttade till Stockholm. Han var också med och förnygrade manskören Harmoni.

Många hoppade av

–Jag tog studenten 1973 på Lindeskolan och gick NA-programmet och jag minns det som en mycket bra skola, där det var välordnat och med mycket bra lärare, säger Per Borin. Men det var också oerhört tufft och det var många som hoppade av klassen.

– Jag har varit i kontakt med gymnasiechefen Leif Lindström och hoppas verkligen att jag kan komma till Lindesberg under jubileet. Jag har ett engagemang i Malmö, men det ska nog gå att kombinera.

Lindesberg är hemma för Per Borin, och han kommer hit varje sommar. I år har han och familjen hyrt ett litet hus vid Usken. Han har litet släkt kvar, och han besöker familjegravarna och säger att han på så sätt ”sköter mina rötter” och han tycker också att det är viktigt med anknytningen hit för sina två barn, som liksom sina föräldrar växlar obehindrat mellan svenska och tyska. Nu diskuterar familjen en flytt till Sverige om två år.

Tidigare artiklar i serien

Del 1: [Pelle Fisk blev pilot och for till USA](#)

Del 2: [Marianne blev hovrättsråd och konsumentombudsman](#)

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/han-har-dirigerat-pa-de-stora-scenerna/>